

[Gisselbæk.]

retten fra Kommunalbestyrelserne, men det faar vi saa se. De andre Ændringsforslag har vi ladet falde, fordi vi ikke bryder os om at faa dem stemt ned.

Jeg maa beklage Ændringsforslag Nr. 7 til § 4, som gaar ud paa, at der nu i alle Landets Kommuner skal betales en Hundef afgift. Saadan som Lovforslaget var forelagt af den højtærede Justitsminister, var der een afgiftsfri Hund paa Landet, men nu er denne Bestemmelse forsvundet, og nu skal der svares Afgift af dem alle, 3 Kr. for en lille Hund og 5 Kr. for en større. Det kan godt faa den Virkning, at flere Mennesker, særlig gamle og enligtstillede, som har en Hund, der i nogle Tilfælde snart er deres bedste og eneste Ven, ikke af økonomiske Grunde kan beholde Hunden, naar den nu skal beskattes.

Et af de Ændringsforslag, som Mindretallet havde stillet, var et Ændringsforslag til § 11 om at gaa noget videre end foreslaaet i Paragraffen, hvor der staar, at Hunde, som angriber og beskadiger Husdyr, kan skydes ned. Vi stillede Forslag om, at Bestemmelsen blev udvidet til at omfatte Hunde, som strejfer rundt paa anden Mands Mark. Det er egentlig dem, som gør Ulykke baade paa Dyr og paa Vildt. Men Ændringsforslaget kunde ikke blive accepteret. Senere er imidlertid, forstaar jeg paa Ordførerens Udtalelser, Flertallet fremkommet med et Ændringsforslag, der gaar i samme Retning som vort, og naar de er omtrent ligegyldende, synes jeg alligevel, at Flertallet skulde have accepteret vort Forslag, saa at vi kunde have stemt for eet af Ændringsforslagene. Nu ser det nærmest ud til, at Flertallet har ønsket at have dette Lovforslag for sig selv, og jeg vil anbefale, at vi ikke forstyrre den Idyl, som der saa kan være mellem Regeringspartierne, og tilraade, at man hverken stemmer for eller imod de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Paa Grund af den fremskredne Tid skal jeg nøjes med at omtale et Ændringsforslag til, nemlig Nr. 23, om den tvungne Ansvarsforsikring. Den ærede Ordfører fremkom her med nogle Oplysninger og oplæste noget, der har staaet i Bladene, og det kan godt være, at dette er rigtigt, men jeg vil gerne give nogle Oplysninger om, hvordan det forholder sig med Ansvarsforsikring af Hunde. I Mejeriernes og Landbrugets Ulykkesforsikring, som absolut er den største, vi har, er der 105 000 Forsikringer for Hunde, og deraf regnes de 90 000 at være fra Landkommunerne. Endvidere

har Arbejdsgiverne Ansvarsforsikring for 50 000 og Husmændene for 30 000. Endelig omfatter den Præmie, som betales for en Ansvarsforsikring, ofte, uden at det er særlig nævnt, ogsaa Hundeforsikring, og saa har vi tillige Sogneraadsansvarsforsikringen for ca. 10 000. Lægger vi alle disse Tal sammen, kommer vi op paa en 180 000 ansvarsforsikrede Hunde. Efter de Oplysninger, vi har faaet i Udvalget — det staar i Underbilaget til Bilag 5 —, findes der en 200 000 Landbrugsejendomme, og naar der altsaa er 180 000 Ansvarsforsikringer, bliver det et lille Tal, som ikke er ansvarsforsikret. Og efter Oplysninger, som vi har faaet i et Selskab, har Tilgangen til Ansvarsforsikringen været stor, og størst i de senere Aar. Jeg tror derfor ikke, det havde været nødvendigt at komme med en tvungen Ansvarsforsikring som den, her er foreslaaet.

Ansvarsforsikringen har jo stor Betydning med Hensyn til de Skader, som Hundene foraarsager. Ud over de nævnte 4 Forsikringsselskaber findes der, saa vidt jeg ved, ca. 30 Forsikringsselskaber paa dette Omraade. Hvor mange Ansvarsforsikringer de har tegnet, tør jeg ikke udtale mig om. Jeg ved derimod, at der inden for Mejeri- og Landbrugsulykkesforsikringen i Aarene 1934, 1935 og 1936 er erstattet Skader, foraarsaget af Hunde, i 2 823 Tilfælde og til et Beløb af 188 240 Kr. Det vil sige, at der gennemsnitlig i de tre Aar har været 941 Erstatninger, der i Gennemsnit har andraget 67 Kr. hver. Af de nævnte 2 823 Erstatninger falder de 2 465 paa Erstatninger under 100 Kr., og af disse falder igen 1 081 paa Erstatninger under 25 Kr., gennemsnitlig paa 15 Kr. hver. Men af Erstatninger paa 500—1 000 Kr. var der kun 25, og de beløb sig til 17 117 Kr. Endvidere var der af Erstatninger over 1 000 Kr. 11 til et Beløb af 32 174 Kr., og her beløb hver sig gennemsnitlig til ca. 3 000 Kr. Naar Erstatningsbeløbene er saa store, tror jeg ikke, selv om vi faar den tvungne Afgift til Kommunerne — den, der indeholdes i § 4 —, at Kommunerne, naar de har afholdt Udgifter til Hundetegn, 1 Kr. til Sognefoged og til Ansvarsforsikring, skal regne med, at der bliver en særlig Indkomst for Kommunalbestyrelsen. Det kan være, det kommer til at vende anderledes.

Og saa vil jeg gerne spørge den højtærede Justitsminister, hvordan han vil praktisere den tvungne Ansvarsforsikring, som foreskrives i Ændringsforslag Nr. 23. For naar nu disse 180 000, som har tegnet Forsikring — og jeg kan ikke tro, at Forsik-